

SALT: Però és què

Dedicar el tema central d'un número de LA FARGA a «l'Art al Carrer» de la nostra vila pot semblar paradoxal i estrany. És que n'hi ha d'art al carrer? És que existeix? On comença i fins on acaba el que entenem per art?

Una ciutat és el reflex de la seva història, dels seus moviments socials i econòmics i del seu urbanisme i arquitectura. També és el reflex dels seus monuments al carrer. Com més culta, civilitzada o «treballada» és la ciutat té més expressions culturals que omplen les façanes, els carrers i les places públiques.

Hi ha ciutats-monuments, hi ha «Ròmes» i «Venècies», hi ha conjunts monumentals formidables, com la mateixa Girona antiga, i hi ha expressions pròpies d'un moviment en èpoques concre-

tes, com el sentit refinat i de bon gust que va omplir els edificis de l'Eixample modernista de Barcelona.

Però a Salt hi tenim alguna cosa? Un poble, primer rural, on els seus habitants s'havien d'esforçar amb llargues jornades de treball al camp; després industrial en el qual els seus homes i dones havien de passar hores i hores a les fàbriques, i més recentment amb un creixement desmesurat (anys 50/70) que era impossible d'encaixar i que els blocs de pisos i nous habitatges anaven molt per sobre dels serveis, era pràcticament impossible pensar en fer arribar expressions artístiques al carrer, si no fem molt comptades excepcions.

L'evolució artística de Salt ha anat lligada a la de la seva història social i econòmica i a la sensibilitat en

determinats moments dels qui han tingut a les mans el govern municipal. La impressió suburbana de molts carrers del poble, l'abandó i deixadesa en determinats moments (pensem en els anys d'annexió a Girona), fan que la imatge que reben de Salt els que ens visiten no sigui pas la d'una vila-ciutat precisament acabada i agradable. De totes maneres tampoc hem de caure en la inversa. També hi ha racons amables i determinades zones del poble que amb pocs diners poden millorar molt.

El recull de coses dignes de citar és, doncs, vist el panorama, curt. Podríem classificar l'art al carrer del nostre poble en quatre blocs: a) Les fornícules; b) Les escultures, c) Els murals; d) Els esgrafiats.

a) **Les fornícules:** Corresponen a iniciatives espontànies dels veïns d'un barri que s'acullen a un sant determinat per a demanar-li protecció. Són expressions simples i senzilles. Són buits i es deixen en el gruix d'una paret, on es col·loca una imatge d'un sant o una verge de Déu, al qual s'invo-

Després de la guerra civil i als anys 40 i 50 era comú arreu del país. A Salt les fornícules les trobem al barri vell, o al barri de Sant Antoni (casc antic del poble) Estan dedicades a Sant Fèlix, a Sant Pancràs, a Verge Maria, a Sant Antoni, etc...

LLOC: C/. de la Processó
AUTOR: Anònim
DATA: Anys 40
DESCRIPCIÓ: Fornícula amb imatge de la Mare de Déu

LLOC: Carrer Llarg, cantonada Sant Fèlix
AUTOR: Anònim Popular
DATA: Anys 50
DESCRIPCIÓ: Fornícula amb imatge de Sant Fèlix.

LLOC: C/. St. Antoni
AUTOR: Anònim
DATA: Anys 40
DESCRIPCIÓ: Fornícula amb imatge de Sant Antoni.

